

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

סמורת
השם

יום לתחלת דין. ואיפכא ליכא למימר דמסתמא תחלת הדין עיקר ועוד ביום האחילו בבלת עדות הוא דהו כחלת הדין: **דכתיב** וזיוס הראות צו. מכנגע נראה לי דריש ליה רבא צפ"ק דמועד קטן (דף ט. וס.) לי ולא לאורי וקרא להכא

מוקים לה דיש יום שאי אלה רואה אחרו היכא דנגע נולד בחתן וזמנין לו ו' ולאמלתינו אלה לזכרונא דה"ס להביא הפסוק דלא לא כנגע נראה לי הוה מוקמין קרא דהכא ביום ולא צלילה וכו' א"כ אכא צכמה דכתיב: **סתמא** אחרינא אשכח דיני ממונות מתחילין ביום וגומרין צלילה. תימא דילמא טעמא דמתני' דהכא משום דכתיב ופקדו את העם בכל עת אבל לענין סומא מקמין ריבוי לנגעים:

דילמא דיני נחלות קא חמרת. פ"ה דביום הדין נזלת המט דין פסוק וא"ל הדבר עוד לדיינין ולריך לזקומי קרא כשהקנה דדברי שביז מרע לאו ככתובין וכמסורין מדאורייתא אלא מדרבנן: **שרשה** ששכסו לנזק בו' מפורש צפ"ק (דף ט. וס.) גבי בזמן שסתרו צבן: אכל

ראמר קרא שם תעלה עולותיו ושם תעשה ערביתו רחמנא לכולהו דכתיב עשיות: דיני ממונות דנין ביום וכו': (סמך משפ"ט מעני"ה מ"ה) מנהגי מילי *א"ר חייא בר פפא דאמר קרא וישפצו את העם בכל עת אי הכי תחלת הדין נמי כדברא דרבא רמי כתיב וישפצו את העם בכל עת וכתיב והיה ביום הנחילו את בניו הא כיצד יום לתחלת דין לילה לגמר דין מתניתין דלא בר מאיר *דתניא היה ר"מ אומר מה ת"ל על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכו' מה ענין ריבים אצל נגעים אלא *מקיש ריבים לנגעים מה נגעים ריבים דכתיב וביום הראות בו אף ריבים ביום ומה נגעים שלא בסומין דכתיב לכל מראה עיני הבהן אף ריבים שלא בסומין ומקיש נגעים לריבים מה ריבים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים אי מה ריבים בשלשה אף נגעים בשלשה ודין הוא ממונו בשלשה גופו לא כל שכן ת"ל והובא אל אהרן הבהן או אל אחד וגו' הא למדת ישאפילו כהן אחד רואה את הנגעים והוא סמיא דהוה בשבבותיה דרבי יוחנן דהוה דאין דינא ולא אמר ליה רבי יוחנן ולא כשר להעיד ויש שבשר להעיד ואין כשר לדון ואמר ר' יוחנן לאתויי סומא באחת מעיניו ר' יוחנן סתמא אחרינא אשכח דיני ממונות דנין ביום וגומרין בלילה מאי אולמיה דהאי סתמא מהאי סתמא אי בעית אימא סתמא דרבים עדיף ואי בעית אימא משום דקתני לה גבי הלכתא דדינא ורבי מאיר האי וישפצו את העם בכל עת מאי דריש ביה אמר רבא לאיתויי יום המעונן דתנן *אין רואין את הנגעים שחרית ובין הערבים ולא בתוך הבית ולא ביום המעונן מפני שבהן נראית עזו ולא בצהרים מפני שעזו נראית כהן ורבי מאיר האי ביום הנחילו את בניו ומה עביד ליה ההוא מיבעי ליה לכדתני *רבא בר חנינא קמיה דרב נחמן והיה ביום הנחילו את בניו ביום אחת מפיל נחלות ואי אתה מפיל נחלות בלילה א"ל (ה)אלא מועתה מאן דשכיב ביממא ירתון ליה בניה ומאן דשכיב בליליא לא ירתון ליה בניה דילמא דין נחלות קאמרת דתניא והיתה לבני ישראל לחקת משפט אורעה כל הפרשה כולה להיות דין כדבר יהודה אמר רב דאמר רב יהודה אמר רב *שלשה שנכנסו לבקר את החולה רצו כותבין רצו עושין דין שנים כותבין ואין עושין דין *ואמר רב חסדא ל"א שנו אלא ביום אבל בלילה כותבין ואין עושין דין משום דהוה להו עדים *ואין עד נעשה דין אמר ליה אין הכי קאמינא: דיני נפשות דנין ביום וכו': מנהגי מילי אמר רב חייא בר אבא קרא והוקע אותם לה' בגבעת שאול בחור ה' חסדא מניין להוקעה שהיא תלייה דכתיב והוקענום לה' בגבעת שאול בחור ה' וכו' (שבת נח. וס.)

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

ל"ה ד"מ מ"י פ"ט מהלכות עומתת גרעת הל"ו:

*כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני בין ראוי בין שאינו ראוי ת"ל כבשים מה כבשים *ראויין אף כל ראוי ר' עקיבא אומר *עולה מה עולה ראוייה אף כל ראוי ותרוייהו מאי קא ממעטו פסולי מר מייתי לה מכבשים וזכר מייתי לה מעולה והאמר *רב אדא בר אבהו עולת העוף פסולה איכא בינייהו מאן דמייתי לה מכבשים כבשים אין אבל עולת העוף לא ומאן דמייתי לה מעולה יאפילו עולת העוף נמי אלא אמר רב אישי *כדתניא דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ילרבות את הזורק דברי רבי ישמעאל ר"ע אומר *או זבח לרבות את הזורק ותרוייהו מאי קא מרבו זריקה מר מייתי לה מדם יחשב וזכר מייתי לה מאו זבח והאמר רבי אבהו *שחט זורק איכא בינייהו לדברי רבי ישמעאל אינו חייב אלא אחת לדברי ר"ע חייב שתיים הא איתמר עלה אמר אביי אף לדברי ר"ע נמי אינו חייב אלא אחת

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

דמיני דנין ממונות ציוס: לילה

ל' ח' ע"ל

אבל כשנגמר כל היום מופה למיתה
והי עיני הדין' מינשי לבו טעמיו
ראשון: ליבא דלינשי אינשי. ליבא
שזכר לו ליסוד הטעם נשכח מלבו
לחת טעם הגון כדראשונה: וטסא
אמתי' בציור מלך יוחנן אלא בעלגל
משום דבפה לשלול וטסא מיתת
פ"ל. דבי ציור קדיב על נפש מת
ולאמו לאחיו ולאחותו וכולהו יסורי
משתמע ודרשינן להו בספרי אביו
אלא להאליא מת מזהה שמואל ליטס
לגופיה אלא אינטרין להתיר מת מזה
שלא היה זה ציור כדן דיש עליו
(א) ליטסא אלא לאמו ולשאר קרובים
מה תלמוד למר שאם היה זה ציור
שקף בלא מירות אסור ליטסא לקר
דלא יטסא אבל מטסא הוא למת מזה
ולא לכהן הדיוט ציור תניהו ענין
לומר הרי שיהי כ"ג וצויר וואך
טובא אפה לאחותו הוא דאיו יט
ליטסא וכו'

[illegible]

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין

כמו א מ"ח פ"ג מהלכות
אבל הלכה ח טור
ש"ע יורד סימן שעד
סיק פ' :

רבינו חננאל

ולאמר ולאחריו אינו
מיטבא ולאחריו לא כל
שנים שמיטא ממשא לה
למה בא לומר לך דהיי
שחיה דהיל' [לשוחט]
את פסחו ולמול את
בנו ושמיט שנת ל' מת
יכול ימטא אמרת לא
ימטא כשם שאינו
מיטבא הנזיר בימי
נזרו [בני] שחיה מותר
בין להיטפות כך לא
ימטא זה הרוחץ לשוחט
את פסחו ולמול את
בנו ששם ימטא נמצא
נגרע מלעשות פסח או
מלעכב למול בנו ביום
השמיני לפיכך יתעסק
במצוה ולא ימטא למול
כמו הנזיר ששומע
מפניו ואינו מיטבא
לאחריו . יכול כשם
שאנו ממשא לבתו כך
אינו ממשא אפי' למת
מצוה ת"ל ולאחריו
לאחריו הוא דאינו
מיטבא [אבל ממשא]
הוא למת מצוה
שבת שגורמת מפני
עבודה אינו דין שיהיה
קבורה מת מצוה ויהיה
אותה . ודחינן רציוה
תוכיה שרונה עבודה
שנאמר מעם מובחי
תקנוה למת ואין רציוה
דוחה שבת חובת
דאמר כבר פסקה תנא
דבי ר' ישמעאל דרנאי
לא תבטור אש בכל
מושבותיכם מה הלמוד
לומר מיכדי שבת חובת
הנוף היא וחובת הנוף
נוהגת בארץ ובהוצאה
לארץ . מושבות רחבת
רחמנא הבא למת לי .
אלא תכיה למת בכל
מושבותיכם ולחלן הוא
אומר והיו אלה לכם
לחקת משפט לדורותי' .
בכל מושבותיכם . מה
מושבות האזור לחלן
מיתא ב"ד אף מושבות
האזור בשבת מיתא
ב"ד כנון שריפה ואמר
רחמנא לא תבטור אש
מיכן שאין מיתא ב"ד
דוחה את השבת . אמר
אביי השתא דאמרת אין
רציוה דוחה שבת אין
תהא רציוה נמי דוחה
עבודה מק"ו וכו' עד
וחביב מעם מובחי
היה בקרבן יורד ולא
דחי שבת . אמר רבא
לא תהא רציוה דוחה

[וע"ע תוס' שבת פ.
ד"ה הכערה]

שבת שגדחית מפני העבודה . הקשה הר"ר יעקב דאורליינ"ש
וימא דיו מה עבודה לא מדחיה אלא בשב ואל תעשה
אף שבת לא תדחה אלא בשב ואל תעשה ולמאן דלית ליה דיו [ב"ק דף
כה] ושם היכא דמפריך קל וחומר ניהא וי"ל מ"מ איכא ק"ו דהשתא
ומה עבודה שהיא קלה דוחה שבת

קבורת מת מצוה לא כ"ש דלכל הפחות
לא גרע מעבודה והא דאמר בסוף
פרק כ"ד הרגל (סג) ומה במקום
שהקל על השן ועל הרגל ברה"ר שהוא
פטור החמיר עליהם ברשות הגזיק
לשלם נזק שלם מקום שהחמיר על
הק"ן ברה"ר שהוא חייב אינו דין
שנחמיר עליו ברשות הגזיק שלם
נזק שלם ואמרין דיו מה ברה"ר ח"י
נזק אף ברשות הגזיק ח"י נזק ואמאי
לא אמרין ומה שן ורגל הקל משלם
בחז"ר הגזיק נזק שלם ק"ן חומר לא
כ"ס וי"ל דשאני הכא כיון דנוף
העבודה גדחית מפני מת מצוה אין
לנו לומר שהיא חמורה הימנו בשום
מקום : **רציוה** תוכיה . וא"ת
וליעבד ק"ו ממילא ולא מני פריך
מולציה וי"ל מ"מ הוא מני למימר
רציוה תוכיה כי היכי דרציוה לא
דחיה שבת אף על פי שדוחה את
העבודה דדחיה שבת ה"ל קבורת
מת מצוה לא תדחה שבת אף על פי
שראית את הגולה דחיי שבת :
שנאמר מעם מובחי . ואפי' אין
שם כהן רחוי לעבוד

את העבודה נידחית וא"ת דמה
שרציוה דוחה את העבודה לאו משום
דרציוה דוחה את העבודה אלא
משום דגבירא לא חיו כדאמרין
(ברכות דף לב) כהן שהרג את הנפש
לא יא' כפיו שנאמר (שפי' ה) ידיכם
דמים מלאו וכ"ש עבודה וי"ל דעל
כרחיק חזי דהא לא מיתל לעבודה
ונשיחות כפיה חומר צעלמא הוא
ועוד י"ל דשאני נשיחות כפיה לפי
שהרג בידיו ואין קטגור נעשה
קטגור כדכתיב בההוא קרלו ופרישקס
כפיכס חללים עיני וגו' :

מושבות מה ת"ל והא דדרשי' בספ"ק דשבת (ד' ב.)

בכל מושבותיכם אין אתה מצבירי אבל
אתה מצבירי במדורת בית המוקד
היינו משום דכתיב מושבותיכם ולא
כבז מושבות וכי תימא כוליה להכי
הוא דלחא א"כ לכתוב בכל גבולכם
אלא מדכתיב לשון מושבות דרשינן
ב"ר וא"ת כוליה לב"ד ולהא דשבת
הוא דלחא ומנא ליה לרבי יוסי ללא
ולרבי נתן לחלק וי"ל מדכתיב לא

תבטור ולא כתיב לא תעשו מלאכה בכל מושבותיכם דהוה דרשינן
ב"ר וההיא דשבת אבל אתה עושה מלאכה במדורת בית המוקד* :
אמר אביי השתא דאמרת . וא"ת ולאכ"י נילף מת מצוה מק"ו
דריש לקח כיון דליכא למימר רציוה תוכיה וי"ל היינו דקאמר
אביי היכי פשיטא לר' יוחנן למימר רציוה תוכיה שדוחה את העבודה
הא איכא למימר שאין דוחה מקל וחומר ואם כן הדרא קושין לזכותין
קשיא דר"ע : **אין** רציוה דוחה אורח . וא"ת וימא דיו ומה רציוה אינה דוחה שבת בקום
אבל שב ואל תעשה דחיה שפיר ולמאן דלית ליה דיו היכא דמפריך קל וחומר ניהא :

לא תהא רציוה . רבא נמי פשיטא ליה דלא מני למימר דהי ד"כ לא מיתוקם מעם מובחי אלא קאמר לרביי אי בתר ק"ו אולת
לאקשויי לרבי יוחנן ומפקו ליה לקרא מקרבן ליצור א"כ גס בקרבן יחיד לא מיתוקם אלא דחיה לא אמרין קל וחומר :

ושמע שמת לו מס . קרוב : יכול ימטא אמרת לא ימטא . דהא
מזר הוא וכתיב (ויקרא כה) על (ל)נפשות וגו' ואיורך דברים הוא לשון
המטא וזו יכול אף מת מצוה כן ת"ל ולאחריו דלא אינטיך אלא
לחיה וללמד אע"פ שיש עליו קדושה הרבה ועסקי' מצוה לאחריו
אור הוא דהוסיף הכתוב שלא ימטא אבל
תורה

ושמע שמת לו מת יכול ימטא אמרת לא
ימטא יכול כשם שאינו ממשא לאחריו כך
אינו ממשא למת מצוה ת"ל ולאחריו
לאחריו הוא דאינו ממשא א"בל ממשא
למת מצוה שבת שנידחת מפני עבודה אינו
דין שיהא קבורת מת מצוה דוחה אורח
א"ל רציוה תוכיה שדוחה את העבודה
ואינה דוחה את השבת רציוה גופה תדחה
את השבת מק"ו מה עבודה שדוחה את
השבת רציוה דוחה אורח שנאמר כמעם
מובחי תקנו למות שבת שנידחת מפני
עבודה אינו דין שיהא רציוה דוחה אורח
אמר רבא כבר פסקה תנא דבי ר' ישמעאל
*דתנא דבי רבי ישמעאל *לא תבטור אש
מה ת"ל מה ת"ל אי לר' יוסי ללא יצאת אי
לרבי נתן לחלק יצאת *בדתניא הבערה
ללא יצאת דברי ר' יוסי ר' נתן אומר לחלק
יצאת אלא אמר רבא תנא מושבות קשיא
ליה מושבות מה ת"ל מכדי שבת חובת
הנוף היא וחובת הנוף נוהגת בין בארץ בין
בח"ל *מושבות דכתב רחמנא למת לי
משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד לפי
שנאמר כ"י יהיה באיש חמא משפט מות

והומת שומע אני בין בחול בין בשבת והא
מה אני מקיים *מחלליה מות יומת בשאר
מלאכות חוץ ממיתת בית דין או אינו אלא
אפי' מיתת ב"ד ומה אני מקיים והומת בחול
אבל לא בשבת או אינו אלא אפילו בשבת
ת"ל לא תבטור אש בכל מושבותיכם ולחלן
הוא אומר *היו אלה לכם לחקת משפט
לדורותיכם בכל מושבותיכם מה מושבות
האמור לחלן ב"ד אף מושבות האמור כאן
בית דין ואמר רחמנא לא תבטור אש בכל
מושבותיכם אמר אביי השתא דאמרת אין
רציוה דוחה את השבת אין רציוה דוחה
את העבודה מקל וחומר ומה שבת
שנידחת מפני העבודה אין רציוה דוחה
אורח עבודה שהיא דוחה את השבת אינו
דין שלא תהא רציוה דוחה אורח אלא הא
דכתיב מעם מובחי תקנו למות הוהא
לקרבן יחיד דלא דחי שבת אמר רבא (אי
הכי) לא תהא רציוה דוחה קרבן יחיד מק"ו
מה

מיתות ב"ד : **ואמר רחמנא לא תבטור** . אפי' לשריפת מיתת ב"ד :
השתא דאמרת . מלא תבטור ואין רציוה דוחה שבת על כרחיך מהשתא
אין רציוה דוחה עבודה מק"ו : **אמר רבא** . אי האי ק"ו אחיה למידרש
חו לא מיתוקם מעם מובחי דאי בקרבן יחיד הא איכא למידרש נמי
ק"ו שגדחית מפני קרבן יחיד דקסבר מדרים וגדוה קריבים ביו"ט :
אין
מיתות ב"ד : **ואמר רחמנא לא תבטור** . אפי' לשריפת מיתת ב"ד :
השתא דאמרת . מלא תבטור ואין רציוה דוחה שבת על כרחיך מהשתא
אין רציוה דוחה עבודה מק"ו : **אמר רבא** . אי האי ק"ו אחיה למידרש
חו לא מיתוקם מעם מובחי דאי בקרבן יחיד הא איכא למידרש נמי
ק"ו שגדחית מפני קרבן יחיד דקסבר מדרים וגדוה קריבים ביו"ט :
אין
מיתות ב"ד : **ואמר רחמנא לא תבטור** . אפי' לשריפת מיתת ב"ד :
השתא דאמרת . מלא תבטור ואין רציוה דוחה שבת על כרחיך מהשתא
אין רציוה דוחה עבודה מק"ו : **אמר רבא** . אי האי ק"ו אחיה למידרש
חו לא מיתוקם מעם מובחי דאי בקרבן יחיד הא איכא למידרש נמי
ק"ו שגדחית מפני קרבן יחיד דקסבר מדרים וגדוה קריבים ביו"ט :
אין

מיתות ב"ד : **ואמר רחמנא לא תבטור** . אפי' לשריפת מיתת ב"ד :
השתא דאמרת . מלא תבטור ואין רציוה דוחה שבת על כרחיך מהשתא
אין רציוה דוחה עבודה מק"ו : **אמר רבא** . אי האי ק"ו אחיה למידרש
חו לא מיתוקם מעם מובחי דאי בקרבן יחיד הא איכא למידרש נמי
ק"ו שגדחית מפני קרבן יחיד דקסבר מדרים וגדוה קריבים ביו"ט :
אין
מיתות ב"ד : **ואמר רחמנא לא תבטור** . אפי' לשריפת מיתת ב"ד :
השתא דאמרת . מלא תבטור ואין רציוה דוחה שבת על כרחיך מהשתא
אין רציוה דוחה עבודה מק"ו : **אמר רבא** . אי האי ק"ו אחיה למידרש
חו לא מיתוקם מעם מובחי דאי בקרבן יחיד הא איכא למידרש נמי
ק"ו שגדחית מפני קרבן יחיד דקסבר מדרים וגדוה קריבים ביו"ט :
אין

ס"א ואידך

[יבמות ו:]

שבת ע'
יבמות ו' לג'
לקמן ס'
[פירושם כ:]

הגהות
הב"ח

(ה) רש"י ד"ה
יכול וכו'
וכפי על כל
נפשות :

מה יום טוב ישנדרה מפני קרבן יחיד אין רציחה דוחה אותו קרבן יחיד שהוא דוחה את יום טוב אינו דין שלא תהא רציחה דוחה אותו הניחא למאן דאמר ^{***}אין נדרים ונדרות קריבין ביום טוב אלא למאן דאמר נדרים ונדרות קריבין ביום טוב מאי איכא למימר אלא אמר רבא לא מביעאי למד נדרים ונדרות קריבין ביום טוב דהא לא מתקיים מעם מזבחי כלל אלא אפילו למאן דאמר נדרים ונדרות אין קריבין ביום טוב הכתיב מעם מזבחי המיוחד לי ומאי

כדאמין: אלא למ"ד קריבין. איכא
 למדש ק"י כדאמין וזהו תנא
 הי"א מוקטין מעם מזבחי ופלוסטייהו
 במחשת זביה: אלא אמר רבא. על
 כרחיק אחא מעם מזבחי ועקריה לקל
 וחומר בין מקרבן ייחיד בין מקרבן
 ציבור דלא מיבעיא למ"ד קריבין דליין
 דקרבן יחיד דחמי יומי טוב יא אחמי
 למידש יקל וחומר לא מיתוקם מעם
 מזבחי כלל ועל כרחיק לא דרש ק"י
 ואחא קרא ועקריה אלא אפילו למין
 דלמר ט' ואיכא לאוקמי לקרא בקרבן
 ייחיד דליכא ק"י ציבור לא

גיטין נה:

נִתְּנָהוּ תְּמִיד וְאִמְרֵי רַחֲמָנָא *מֵעַם מִבּוֹחַ
תִּקְחֵנוּ לָמוֹת : יְיָיִי מִמּוֹנוֹת הַמַּמָּאוֹת
וְהַמַּהֲרֹת כו' : אִמְרֵי רַב אֵאֵי הוּא *בְּמִיּוֹנָא
דְּבִי רַבִּי וּמִיּוֹנֵי יְדִידֵי הוּוּ מִתְחַלִּי בְּרִישָׁא
וְהָא אֲנִי מִתְחַלִּינָא מִן תְּגִדּוּל תַּנְן בְּרִיה רַבָּה
בְּרִיה דְּרַבָּא וְאִיתִימָא רַבִּי הֵלֵל בְּרִיה דְּרַבִּי
וְוֹלָס *שְׂמֵינָא מִיּוֹנֵי דְּבִי רַבִּי דְּמִלּוּלָא מִנִּינִי
מִן הֲצֵד הוּוּ מִתְחַלִּי וְאִמְרֵי רַבָּה בְּרִיה דְּרַבָּא
וְאִיתִימָא רַבִּי הֵלֵל בְּרִיה דְּר' וְוֹלָס *מִימּוֹת
מֹשֶׁה וְעַד רַבִּי לֹא מִצִּינּוּ תוֹרָה וְגִדּוּלָה בְּמִקּוֹם
אַחֵר וְלֹא הָא הוּוּ יְהוֹשֻׁעַ הוּוּ אֱלֵעֶזֶר וְהָא

צעית לחוקמיה לקרא משום ק"ו על
 כרדך ממשעמותיה חיותקס נמי
 בקר ליצור דמזבחי משמע המיוחד
 ליהדיט תמיד שהוא עיקר כל
 הקרבנות: **הוּו מחללי ברישא**.
 במיינא דסיקריקון אמרה רב צפ'
 הניקון (ניסין 97 ונה) דקמני הושיב
 צ"ד וגמטו שלם שהתה צפני סיקריקון
 טיה עשר חדש כו' ואמר רב אלא
 שהם ברישא מצינא וינאלי ידי הוה
 דלחמילי ברישא: **הוּו סלד הוּו מחללי**.
 מפני עטו יחירה שהיתה זו: ברירה

25.

לא כך שמו

הוּה פֿנחם הוּו זקנים והא הוּה שאול הוּה שמואל והא נח נפשיה כולחו שניה קאמרינן והא הוּה דוד הוּה עירא דיאורי והא נח נפשיה כולחו שניה קאמרינן והא הוּה שלמה הוּה שמעי בן גרא והא קטליה כוליה שניה קאמרינן הא הוּה חוקיה הוּה שבנא והא איקטיל כולחו שניה קאמרינן והא הוּה עורא הוּה נחמיה בן חכליה *אמר רב אדא בר אבהב אף אני אומר מימות רבי עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד ולא והא הוּה הונא בר נתן הונא בר נתן

לרבי וולף: **במקום אחד** תורתו
וגדולתו של ישראל בחרם אחד שאין
כמותו ככל ישראל בתורה ובגדולה
בגון משה שהיה גדול על כל ישראל
במלות ובתורה וכן רבי בנשיאות
ובתורה: **הוא אלעזר**. תפירו בתורה
ולא היו מקום אחד: **ובא פנים פנים**.
משמרו יושב על אלעזר: **הוא זקנים**.
בגון מעהיל ואבן: **אצבע**: **עירא**
סיארי. במ"ק (דף טז:) אמרין להוה
מתני לה לרבנן על גבי כרים ובסמות
ודוד היה מנחמו עליו לראש לרבי
לרבי וולף: **במקום אחד** תורתו
וגדולתו של ישראל בחרם אחד שאין
כמותו ככל ישראל בתורה ובגדולה
בגון משה שהיה גדול על כל ישראל
במלות ובתורה וכן רבי בנשיאות
ובתורה: **הוא אלעזר**. תפירו בתורה
ולא היו מקום אחד: **ובא פנים פנים**.
משמרו יושב על אלעזר: **הוא זקנים**.
בגון מעהיל ואבן: **אצבע**: **עירא**
סיארי. במ"ק (דף טז:) אמרין להוה
מתני לה לרבנן על גבי כרים ובסמות
ודוד היה מנחמו עליו לראש לרבי

רש"ל שהוא
בועז

[ע' ס]

מיכך הוה כ״ף ליה לרב אישׁ: ״דיני נפשות מתחילין מן הצד: מנא הני מילי אמר ר' אחא בר פפא אמר קרא ״לא תענה על ריב לא תענה על רב רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן מהכא ״ויאמר דוד לאנשיו חגרו אישׁ [את] חרבו ויחגרו אישׁ [את] חרבו ויחגור גם דוד את חרבו אמר רב ״שונה אדם לתלמידו וכן עמו בדיני נפשות מיתבי״ *הטהרות והטמאות האב ובנו הרב ותלמידו מונין להם שנים דיני ממונות ודיני נפשות ודיני מכות קידוש החדש ועיבור שנה אב ובנו הרב ותלמידו אין מונין להן אלא אחד

(פ' כ) פירא חזירי הוה כהן ^{לדוד} :
שמע . גדול היה כדאשכחן * שיר
לוקרין דוד היררן ^{לדוד} כאלק ^{לדוד} :
שכנא . שהיה ישיבתו גדולה משל
חזקיה כדאמר בפ' זה בורר (דף כו.) :
לא פענא על רב . כתיב בלא יו"ד ^{לדוד} :
משמע לא תחזק על מופלא של ב"ד ^{לדוד} :
לכך לא תחזיקו ^{לדוד} מנייה ולמאן הוא
ליה חובה ולא פלגינא עלייה ^{לדוד} :
מן האדא ^{לדוד} * (שלא ישמע) אחד דברי
אחד מן האומים ויפסיס עמו :
ויאגור גס דוד מרבו . באחרונה נמנו
עליו לרוע משום מורד במלוכות
שנה ארס להמלכו . ומרלה לו פנים
לרוע ולחובה בתוך הדין ודן עמו

שיש
הרש"א ועיי
רש"ל

יֵצִין : העמאות וספסרות .
 אם כן חולקין וצריך לעמוד
 ין מוה"ן את האב ובנו או
 ומוות ונפשות ומוכות שמנין
 צורה שזה צריך שלשה ודיני
 שלשה דמשפט כתיב ביה
 ביה יעקב ומוקמינן ביה
 בן עזריה השנה שלמד שלשה
 ש זה ולא הרב ותלמידו ממנין אלא אחד וסיפא דבריו' לא ישב

וממנה עמו או לזכות או לחובה ומטין
הדין על פי התלמיד כאחד מן הדי
שהוראתו ביחוד ואין בהם מנין אלא
למנין אם רב(י) הטמאין או המטהר
את הרב ותלמידיו בשנים אבל דיני
שלהם אף בתחילת הדין (*ומן) הה
נפשות כ"ג וכן קידוש החדש ש"ק
(הל"ס פא) כי יחוק לישראל הוא משפט
בקדוש החדש ב'ס' ר"ה (דף כה:) ו
חמשה ושבעה אין האב ובנו כשרין זה

הגהות
הב"ח
(רש"י ד"ה
תענה וכו'
סלד שמא י

מלחין: (2) תומ' דאס וואו' דאס פריץ
מלכות ס'ס ונצי:
 ינאי איהו ביתה תורה תחובת לא היתח עמיתו תלכ' מאן פנמא וירב
 כח שחל תורה נדרש'ט מ"ס פנים מאל ו"ס פנים מורו מן פנמא
 א"ר השור' למנאזא מאד פנמא' ויתסרו מאד פנמא' אינו יכל' לפתח
 פנמא'ת' א' אמר רב אנה רבינא במטין'א דא רב' ומיני' הוה מחללי' ביה
 א"ר ואחר' לא פנמא'ן. והוה הוה תירש'ס דריוני' הוה אלעזר' מחללי'
 תורה. ורנא' בן נתן מביח' הוה כיף' לא רב' אש' : דא' נפיש' מחללי'
 ק'על דבריו. ר' יוחנן' אסר' מהבא' ויאמר' דור' לאנשו' חכרו' איש' חכרו' ת'
 להם' שנים' ורני' נפשו'ת' ורני' מכות' יקדורש' תורש'ס' ועיבור' השנה' אב'

ממע אחד: (ג) ד'יה נקמולו וכו' אלס כרו חטסו
והא סוס: (ד) ד'יה כרו, וכו' שמור, ד'

וְיָסֵד עַל פִּי עַד
לְאַחֲרֵי רַבִּים
בְּעֵתִים וְאָמַר
הוּא תִּלְמִיד כִּי
אֶתְּ אֲמַר מִימֹ
י אֹמֵר מִימֹ
וְאָמַר כִּיּוֹן שִׁ
וְחַבִּינָן עֲלִיתָ

דחיא ר'עיה י"ט הא אפי' שבת
ב' (שמות לה) בכל מוסבותיכם ובי"ט
ומה עבודה שדוחה יום טוב ר'עיה
למימר שבת יוכיח שגדלות מפני
עבודה ואין נדחית מפני הר'עיה
הוא הדין י"ט מיהו איך שייך למימר
ר'עיה יוכיח שגדלות מפני העבודה
היינו עבודה שאינה נדחית מפני
ר'עיה דהא אמליתיה דאב"י קא' וליג'
ל'ע"מ מיד כיון דליכא למימר קא'
קולאף ולחומרא לחומרא אמרינן :
דא הוא חוקה . אית ספרים דלא
גבר לה דר'עיה לא מהימל
על כל ישראל שכבר גלו עשרת
העבטים ועוד דשבתא רשע היה ולא
ממניינא הוא *ומדע דרי פריך(ג) הוא
דוד לא משני הוא אחיסופל שקראו
*ודא' אלופו ומיודשו כיון דרשע הוא
איטע מן האמנין וקלף שבתא דלא משני
הוא מפניכשת שיהי' פשיטא פני דוד
ב' דהללה (בפרק ד' ט.) :

בולחן שניה קאמיריין. למשה וסח'ה
גדולתן לא פסק טולה שני
הסעף לא קשה לפערים גרסי ווא
הוא אלעזר הוא פנחס דהכי פריך ווא
הוא אלעזר סח'ה גדולתו אחר של
הסעף וסח'ה גדולתו מנשי וואסע
סח'ה אל פון קשו סח'ה וסח'ה (סח'ה)
סח'ה מו'סרל צימי אלו של משה
(סח'ה 97 מו') :

וזה הוה הוגא בר נתן. שיה
קרוב למלכות כדאיתא בפ"ב
דזבחים (דף יט.) דאתקיים ביה והיו
מלכים ארמוניך:

דיני נפשות מתחילין מן האל.
מאוס לא תענה על רב* אבל
בדיני ממונות לא חיישי' ומי' דרך
שאלה יכווין לענות ואפשר לא תענה
על רב בדיני נפשות כחב' ולא בדיני
ממונות אע"ג' ללנות קאי נמי אדני
ממונות למאן דמוקי לה בריש מכילתין
(דף 97:) ב"ד טוסה :

רבה צר צר חלה חמר ר' יוחנן
מהבא ויחגרו חיש וגו'. הבא
משמע שמורד במלכות(ר)וצעי למידייני'
דדוד היה חושב עלומו מלך וכן צפרק

במהלך המאה ה-19, כאשר היה זה הזמן להקים את המוסדות החינוכיים, נעשה ניסיון להקים בתי ספר חסידיים. ניסיון זה נכשל, ורק בראשית המאה ה-20, כאשר התחלנו להקים בתי ספר חסידיים, החלנו להקים בתי ספר חסידיים. בתי ספר חסידיים נבנו ברחבי ארץ ישראל, ובהם נלמדו חסידים. בתי ספר חסידיים נבנו ברחבי ארץ ישראל, ובהם נלמדו חסידים.

לחובות וזכונות שלאחריו לחובות וזכונות
 רבין צו ביום לחובות והיינו דקאמר
 בשם רבנן דאמרין לעיל בפירקין
 הדין לה ללא צווי למדייניה כשאר
 לחובות וכן מוכח בירושלמי דפירקין
 שם בלילה אמר לה כבר נגמר דינך
 שם אלא אחד. משום קידוש החדש
 ענין דין פשיטא דאין קרובים כשרים:
 לאחיו
 וזו וזו שותק אלא יעמוד והולך לו:
 כי

[illegible]

רבינו חננאל

יבן יחיד מק"ו ומס'
 ש' שנדחה מפני קרב
 יד לדברי האומ'
 רים ונדרתו [אין]
 יבין ביו"ם [אין]
 ש"ד קרבן מאי איכ' [אין]
 [שמר] אין רצחה דוחה
 ש' קרבן יחיד שדוחה
 ש' אינו דין של
 רצחה דוחה
 ומה הנייה למאן קרב'
 רים ונדרות קריב'
 רים הנה קמה ליו
 ו' אלא אמר רבא לא
 יבעיא למאן דאמר
 יבין ונדרות קריב'

תקנתו למות בפירושו
וגרבות אין קריבו
דחי: דינו ממונו
יעני היאך היא הלכות
בעליל לארץ מושק
מן מאה פעמים. אשר
בי מן הצד הוא מתחלל
נחם כו'. ואם ע' אל
זמר לא תענה על ר' ש
דמר לא כדנינו נפשו
י אשר רב שונה ארנו
לתלמידו